

rer offentlighedens adgang til at gennemse dokumenter i sagen, der ikke oplæses. Bestemmelsen indebærer, at dokumenter i sagen, der ikke oplæses, kan gennemses i retten den pågældende dag og en uge frem.

Fristen regnes fra den dag, hvor det efter den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 8 (§ 927 c) er noteret til retsbogen, at dokumenterne er behandlet efter denne bestemmelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (§ 214, stk. 3)

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at i sager om økonomisk kriminalitet af længere varighed, hvor der i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 1), medvirker 2 dommere og 3 domsmænd, kan sagen gennemføres, såfremt højst én dommer og én domsmand får forfald eller af andre grunde må fratæde, efter at domsforhandlingen er begyndt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 781, stk. 3)

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der kan indhentes teleoplysning i sager, hvor efterforskningen angår visse grovere overtrædelser af lov om værdipapirhandel, nærmere bestemt insiderhandel, videregivelse af intern viden og kursmanipulation.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (§ 840, stk. 2)

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det kommer til at fremgå udtrykkeligt af retsplejeloven, at en part i en straffesag kan anmode retten om at beramme sagen til domsforhandling, når anklageskriftet er indleveret.

Det vil fortsat påhvile retten at beramme sagen, når anklagemyndigheden har rejst tiltale og indleveret anklageskriftet til retten. Det må allerede antages at følge af gældende ret, at parterne kan anmode om berømmelse, såfremt retten ikke berammer sagen inden for rimelig tid. Der er således tale om en lovfæstelse af gældende ret med det formål at tydeliggøre parternes reaktionsmulighed, såfremt retten ikke berammer sagen inden for en rimelig frist. Det følger af forslaget til ændring af retsplejelovens § 968, stk. 2, at parterne kan kære rettens afgørelse om berømmelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 (§ 877)

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et vidnes forklaring til politirapport efter rettens beslutning kan indgå som bevis i straffesagen, hvis parterne er enige om det. Dette forudsætter dog, at vidnet ikke er omfattet af en vidneudelukkelsesgrund eller en vidnefritagelsesgrund, jf. retsplejelovens §§ 169-172.

Er der holdepunkter for at antage, at vidnet ikke vil være forpligtet til at afgive forklaring, f.eks. fordi pågældende er sigtet i en anden sag og eventuelt ville inkriminere sig selv ved at afgive forklaring, jf. retsplejelovens § 171, stk. 2, må vidnet tilsiges og vejledes om retten til at nægte at afgive forklaring.

Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af retsplejelovens § 752, at en sigtet inden politiets afhøring udtrykkelig skal gøres bekendt med sigtelsen og med, at han ikke er forpligtet til at udtale sig. Det skal fremgå af rapporten, at disse regler er iagttaget. Ved afhøring af en person, der ikke er sigtet, skal politiet vejlede om indholdet af reglerne om vidneudelukkelse og vidnefritagelse, såfremt omstændighederne giver grund til det, jf. retsplejelovens § 753, jf. § 173.

Da bestemmelsen forudsætter, at anklagemyndigheden og forsvareren er enige om at dokumentere vidnets forklaring til politirapport, må bestemmelsen forventes hovedsageligt at blive anvendt som et procesbesparende redskab i forbindelse med vidner, der ikke har afgørende betydning for sagen.

Det er efter bestemmelsen rettens beslutning, om vidnets forklaring skal dokumenteres. Det forudsættes, at retten som hovedregel tillader dokumentation, såfremt parterne er enige herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 (§ 927 c)

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der i straffesager indføres en adgang for retten til at beslutte, at der efter høring af parterne undlades oplæsning i et retsmøde af meget omfattende dokumenter, der indgår i sagen, eventuelt suppleret af en mundtlig sammenfatning i retten af de dokumenter eller dele heraf, hvor oplæsning er undladt. Bestemmelsen tager navnlig sigte på sagkyndige erklæringer, men er ikke begrænset hertil.

Beslutter retten, at oplæsning kan undlades, påhviler det retsformanden at sikre, at rettens medlemmer læser bilagene. Det er forudsat, at læsningen sker i rettens lokaler.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.